

פרדטוקל מס' 118
מישיבת ועדת החוץ והבטחון
ביום ג', ט"ב באייר תשכ"ח - 7.5.68, בשעה 10.00

נ כ ח ר :

- חברי הוועדה :
- ד. הכהן - יו"ר
 - ס. אונג
 - א. בן-אליעזר
 - ד. בדקת
 - ע. גוברין
 - י. הררי
 - ס. יערי
 - ג. כהן
 - ח. לבדאו
 - ס. נמיר
 - י. סרלין
 - ז. צור
 - א. רימלט
 - י. רפאל

נ ע ד ר ר :

- חברי הוועדה :
- י. אלטובי
 - י. חזן
 - י. סרידור
 - ש. פרס
 - ח. צדוק

פרזסנים :

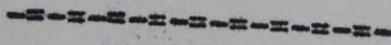
יו"ר הכנסת ק. לוז
סנכ"ל משרד החוץ ג. רפאל
אל"ם י. חופי

מזכירת הוועדה : א. סן

ס. הלנברג רשמה :

סדר-היום :

1. סדרי עבודתה של הוועדה.
2. דיווח של יושב-ראש הוועדה על הוועידה בדקר.
3. דיווח של אלוף-משנה י. חנסי.
4. דיווח של סנכ"ל משרד החוץ.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר ד. הכהן:

סדרי עבודתה של הוועדה

היו"ר ד. הכהן:

קיבלתי סכתב מסייעת גח"ל, המבקשת לדון בהודעתו של מר תקוע, כאילו אנו מבחנים מקבליים את החלטת מועצת הבטחון מ-22 בנובמבר. קראתי גם בעתונות כאילו גם ראש הממשלה אמר משהו כזה בישיבת הממשלה.

יש כאן ענין עדין. שר החוץ נמצא בחוץ-לארץ. ראש הממשלה, המסלא את מקומו של שר החוץ, איננו יכול להשתתף בישיבתנו היום. הזמנתי את הסנהל הכללי של משרד החוץ, כדי שימסור לנו אינפורמציה. אני מציע שלא ננהל דיון עם מר דפאל. על השאלה הזאת נדון עם השרים הנוגעים בדבר.

נוודאי זכור לכם, שבזמנו קיימנו פגישה עם מספר אנשים של משפחות צוללני דקר. הם אמנם לא היוו ונד של המשפחות, אבל קיבלנו אותם.

בימים אלה קיבלתי סכתב משר וקנין, אחד מאלה שהשתתפו באותה פגישה, והוא מבקש שנקבל אותם לפגישה נוספת, בהתאם למצאתו של שר הבטחון. עלי לציין שאינני יודע לאיזו שיחה ולאיזו הצעה הוא מתכוון. עלי לציין שאין כאן ענין הקשור לפיזיונים, אלא התביעה של משפחות צוללני דקר היא להמשיך החיפושים. במכתב שקיבלתי מצוייץ שר התקשרו גם עם שר הבטחון.

אני אבוא בענין זה בדברים עם שר הבטחון. אינני מציע שנענה לבקשתם אם יתברר ששר הבטחון מתנגד לכך. במקרה ששר הבטחון לא מתנגד לפגישה, אני מציע שנקדיש להם זמן לשיחה נוספת.

באודות מן הארץ היה ענין עם הרב גורן

ביחס לשני טייסים.

היתה טעות בתאריך.

י. דפאל:

החוק קובע בענין זה, שוועדת החוץ והבטחון צריכה לאשר. אין לי התנגדות לאישור אם היה הסבר בענין זה. אני מבקש שלהבא לא ישלחו אלינו בקשות לאישורים של דברים שאין אנו יודעים אותם.

י. הררי:

שר הבטחון הסתמך על כך שהאלוף הוד מסר לנו את הדברים, אלא שהדבר נשכח מאתנו.

ע. גוברין:

זה היה ב-5 בדצמבר. המקרה הוא ביחס לרב-סרן ארצי. הענין הביע אלינו עם כל ההסברים.

היו"ר ד. הכהן:

איש מאתנו, שהשתתף באותה ישיבה, לא ידע שמדובר באותו דבר.

ס. אונא:

אני מבקש לקבוע מועד מתי הוועדה תמלא את חובתה לפני הכנסת ותדון בהצעה לסדר היום, שהועברה אליה ביחס להתנחלות בשטחים המשוחררים.

א. בן-אליעזר:

ראש הממשלה השיב בזמנו, בוועדה, להצעתו של חבר-הכנסת תמיד, והוא כנראה חושב שבכך נסתיים הענין. הבהרתי לו שאחרי הוועדה מבקשים לקיים דיון בנושא זה, אבל לא הצלחתי לקבוע מועד לישיבה אתו. אסנה אליו שוב בענין זה.

היו"ר ד. הכהן:

ביוזמתו של אלוף אליהו בן-חורין נתעוררה השאלה של ציון אלה שנפלו בתפקידים שונים עד קום המדינה. אני מציע שנבטח לחפש דרך כיצד לעסוק בענין זה.

י. הררי:

אינני יודע אם הוועדה שלנו צריכה להביע דעה בנושא זה. אני מציע שנמתיין לדעתם של הרמטכ"ל

היו"ר ד. הכהן:

ומשרד הבטחון בענין זה.

דיווח של יושב-ראש הוועדה על הוועידה בדרך

היו"ר ד. הכהן :

בדרך-כלל אין אני נוהג להעסיק את ועדת החוץ והבטחון בקשר למפגשים בין-לאומיים, שאני משתתף בהם. אבל לאחדונה אנחנו נמצאים על שולחן הניתוחים בוועידות פרלמנטריות שונות. ברור שדבר זה מאורגן על-ידי הערבים והסובייטים, באמצעות "תזמורת" מלאה. מציין את הוועידות בדלהי, של סחר ופיתוח; בטהרן, בעצם הימים האלה; בדרך, שמשם חזרתי ורג' נבה בספטמבר בשנה שעברה, שהיתה ישיבה בלתי רגיילה של המועצה הפרלמנטרית, ואשר שטפה תחליף לוועידה שצריכה היתה להקתיים במוסקבה, ובוטלה. בג' נבה היו כחצי-מדיסר רזולוציות: שלנו, של איראנים, בלגים, ערבים, ספרדים, והן הועברו לדרך. בדבר התנהלו ויכוחים, שבהם תקפו אותנו גם הערבים וגם המזרחנים, שהיו אטנם יותר מאוטקיים מנוסח הוויכוחים המקובל עליהם באו"ם. הנוסח בדרך היה לא כל כך חריף, כנראה בגלל האווירה של ארגון בין-פרלמנטרי, ששם מתבטאים אחרת.

הנושא המתייחס למזרח התיכון היה הנושא המדיני היחיד שנדון שם. איש לא העלה את ענין וייטנאם, לרובמה, ואיש לא העלה את ענין בייאפרה, או דברים אחרים. כראש המשלחת הרוסית עמדו אותם אנשים, אבל הם מתחלפים בראשות. הפעם עמד בראש המשלחת יושב-ראש סובייט הלאומים, איש הגון וסוב, אהוד יהודים, ידיד ותיק שלי, מר פלסקים, הוא הודה ואמר לי לא פעם: לו הייתי מדען או מסנתרן, הייתי מגיע אליכם, אבל אני לא יכול לכנא בלי רשות. אבל שאיפתי היא לראות את ישראל, את המאמצים שהיא עושה ואת הישגיה. הפעם הוא צחק שלא לחזור על "שאיפתו" זו. האיש השני אתו הוא עתונאי ספורטס באיזבסטיה, פרשן בבעיות חוץ, ושמו קודרביצב; מאד שלילי בתגובותיו. אתמול אמר לי סנה, שהוא מנוול. בעתונות שלנו היו תגובות על מאמר שהוא כתב באיזבסטיה. מלבדם היו עוד חמישה - שישה, וביניהם אשה פועלת.

מזג בוועידה אשר נמשכת חמישה - שישה ימים, ובסוף היא מאשרת ענינים טכניים תקציביים. יש ארבע ועדות: מדינית, כלכלית, פרלמנטרית ותרבותית. בוועדה המדינית השתתפנו, נכון, ציטרמן, ואני. גם ד"ר בדר ושם-טוב היו באים אלינו, לאחר שהיו מסיימים סיפולם בוועדה שלהם. היה להם ענין בכך, כי הוועדה המדינית הפעם דנה רק בענין שלנו.

הפרוצדורה בוועדה המדינית היא כזו: יכולים לבאום בה שנים מארץ אחת, אבל להצביע רשאי רק נציג אחד, וזה אנכי. במועצה נואמים ומצביעים רק שני חברי המועצה. סיד התחילו בבאומים הערביים, כוויית, ירדן, מצרים, והמזרחנים. פלייסקים הסובייטי דיבר במתינות ואמר, שאנחנו תוקפנים וכי יש הכרה להסדיר את הענינים. הוא הוסיף ואמר שאנחנו מתעלמים מהחלטות או"ם. דיבר גם סגן יושב-ראש הפרלמנט הפולני, ונדה, שהוא כמונו חבר האקסקוטיבה. הוא דיבר כחריפות בולטת. גם היוגוסלבים דברו, אבל לא בחריפות. לעומת זאת דברו סבגנון חיובי נציגי לוכטנבורג, הגרמני נשא טוב מאד; הוא הדין השוודי וההולנדי. הנציג הגרמני התחיל את נאומו באמרו, שנמשך כל ימי חיינו הוא וילדיו לא יוכלו להתחמק סגנון והאכזריות שהעם הגרמני גרם לעם היהודי. אחר-כך באמתי אני נאום שהשתרע על 11 עמודים. הנאום שלי נמשך כ-35 דקות. יושב-ראש הוועדה היה אמריקאי, אם כי צריף היה ונדה, הפולני, לגיות יושב-ראש, והאמריקאי - סגנו; אבל סקו קל שמי שנבחר לאקסקוטיבה איננו יכול למלא תפקידים אחרים.

בנאומי דיברתי על הגורמים שהביאו לפלחמה לפי נוסח הנאומים שקדמו לי, בזכחתי שעלי להתייחס בעיקר לדרך לפשיאת שלום. וכך גם דיברתי. הדגשתי וציניתי כי הערבים אינם מוכנים לוותר על סגב הלוחמה. ציטטתי דברים שנאמר אמר כמה ימים לפני כן, וציטטתי מה אנחנו אומרים באמצעות שר החוץ שלנו, אבא אבן, ואחרים. דיברתי גם על יארינג. ציינתי שיארינג הוציע פגישות, טשא-ומתן וכדומה. כאן ציטטתי דברים של וישנסקי ומאמר מטעם האקדמיה הרוסית בנושא היזבדות ישירה לשלום בינינו לערבים, כדי להוכיח את עמדתם החיובית, בעבר, של הסובייטים על טשא-ומתן לקראת שלום. הבאתי לרוגמה את המאמץ של קוסיגיין בהודו.

היו"ר ד. הכהן:

ידעתי שבתום דברי תיבעל הישיבה ואז
תיבחר ועדת ביטוח לרזולוציה. הטענה
של הנציגים הייתה, שאם תיבחר ועדת ביטוח של כל אלה שהגישו רזולוציות
בג'נבה, ועוד יצורפו אליהם אחרים, יהיה בכך כדי לגרום לישיבות
ארוכות ומסורסכות, בשעה שיש צורך במשהו כללי יותר. מיד אחרי כן
נבחרה ועדה לביטוח החלטה המורכבת לא סמבטיי ההצעות, אלא מסוודי,
יגוסלבי, סנגלי, ובאטלי.

ועדת ביטוח נבחרה במשא-ומתן, בצורה
מחוכמת מאד. לא ישראל ולא הערבים, אלא מישהו אחר, אשר מקובל כיום
בעולם כביטורלי, דהיינו, ראש המסלחת השוודית, אשר מוכר יפה לברקת
ולגולדה ולי. הוא מנהיג חשוב של המפלגה הסוציאליסטית, אם כי לא
כל כך אהוד לנו. הכיאר הולנדי מתוך מחשבה שזה איש שלנו, ומצד שני -
יגוסלבי, כדי לאזן את הדברים מבחינת הערבים. כאן קמו הערבים ושאלו:
והיכן אסיה? ואיפה אמריקה? - זוהי טענה שלא קל להתנגד לה ולומר
שאפשר להסתפק בשלושה. בכל זאת, קמתי אני ושאלתי: והיכן אמריקה
הדרומית? והיכן קנדה? אז התחיל משא-ומתן מאחורי הפרגוד, כדי לקבוע
מי יהיה מאסיה ומאמריקה. הערבים הציעו שאני אצרך אמריקאי, והם
יצרפו אסיאתי, וידעתי שהוא יהיה או פקיסטאני או הודי. ההודי הפעם
היה איש גרוע מאד. אני תפסתי בחור מניאפול, שהיה ברור לי שהוא יהיה
רק סטטיסט בוועדה. מאמריקה מין את מי להציע. חוף השנהב תיכנס באופן
דשטי רק בישיבת המועצה בעוד שלושה ימים, ואז קשה מאד להתנגד לסנגל.
בעיקר כאשר הוועידה מתקיימת בסנגל. אם כן, נבחרה ועדה של חמישה,
וברור היה שהשוודי ישלוט בה.

אני חוזר ומדגיש, כי אנשים שלנו, אשר
נוסעים לחוץ-לארץ, מטרשמים שהענין שלנו הסתבך מאד בדעת הציבור
הרחב בחוגים שונים. ישראל הנמצא בחוץ-לארץ מרגיש בנימה סיוחדת
כלפינו. לדוגמה: אני רוצה לציין שהאמריקאים, בדרך-כלל, אינם אוהבים
את הסנצ'אים, הם אינם אוהבים את אלה אשר גוברים במלחמות ומבצחים,
כי הסנצ'אים - הם המדכאים, ובדרך-כלל - הלבנים. מבחצו מזוהים עם אלה
הסוברים אצלם באמריקה הדרומית, במושבות החסות, במררטובל וברודזיה.
אין אוהבים את החוקים; החוקים הם אלה שכבשו אותם ושעבדו אותם במשך
כל השנים, וזה נוסף לקוריוזים הכוללים בשיחות. אמר לי מישהו: מה
עשיתם? - באצר הבטיח שהוא יתן לנו את הצבא שלו כדי לסיים את הענין
ברודזיה, ואילו אתם באתם והשמדתם את צבאו. כשאני שואל את אותו איש,
היכן באצר - והיכן רודזיה, ומציין שיש כאן טרחק של מי שלושה מספרים
לתימן, למעלה מחמשת אלפים קילומטרים בין קהיר להודזיה, ומקשה ומוסיף:
כיצד הוא יוכל להעביר את הטנקים שלו טרחק כזה, דרך חצי תריסר מדינות,
והרוח והג'ונגלים, שהרי אף מטוס לא יגיע אפילו למחצית הדרך, קשה לי
לקבל תשובה, קשה לבן-שיחי להשיב. מתברר שיש כאן לעק עם אנשים תמימים.
רודזיה זה יתוש שמציק. יש לזכור, שכל תושבי אמריקה הצפונית הם
סוטלמים. לא רק בצפון-אמריקה, אלא באמריקה השחורה, מהווים הסוטלמים
אחוז גבוה מאד; למעלה משני שלישים של האוכלוסיה בניגריה הם סוטלמים.
בסנגל הם מהווים כ-90% מהאוכלוסיה, אם כי הנשיא הוא נוצרי, אבל יש
להניח שהוא יהיה הראשון והאחרון. הוא אומר: מלחמת הערבים - היא
מלחמתנו אנו. דה-גול הוא הישו שלנ. בפצב כזה ובאווירה כזו, מה יש
לנו לקוות מהם. סנגל היא רק דוגמה אחת.

י. רפאל:

איך היה הנציב הצרפתי?

ג. כהן:

סוצייין.

היו"ר ד. הכהן:

מה שמתרחש עכשיו באירופה גותן אותותיו
בפגישות עם נציגי מדינות המקובלות כידידותיות
מבחנו קוראים על הנועה בצרפת בקרב הסודגנטיים. אולי זה טוב שיש
צורת לדה-גול, אבל טעות לחשוב שמובטח כי תוצאה לנו טובה מזה, אם כי
בעקיפין בקורתם נוגעת לנו. כל אלה אשר טוענים: אתם בעד ג'ונסון
בווייטנאם, בעד נאט"ו - כוללים בחבילה אחת גם את ישראל. זה מופנה
נגד מנהיגים שותפים למרצות-הברית. בשיחות ידידותיות עם חברי שלש
פרלמנט, שהם ידידי ישראל, אתה חש את דאגתם ביצר השורה מתמרדת נגד
האסמבליסטנט שהם נציגי. יש כאן ענין רגיש מאד, אשר מחייב הרבה השקעה
של מחשבה ותכטימים באיזה מסלולים לכוון את ההטברה שלנו.

היו"ר ד. הכהן:

כאשר הוועדה ישיבה ועסקה בהצעות ניסוח, היא היתה אתי בקשר ובשאלתי במה אני רוצה. אמרתי שאני רוצה תמיכה במאמציו של יארינג להשכין שלום. אני דיברתי באופן כללי. הם אמרו לי: יש החלטה מ-22 בנובמבר. הזמן שעמד לרשותי היה קצר ביותר. השוודי, יושב-ראש הוועדה, שלפן אלי בלילה והראה לי את הניסוח. זה גוסס שבטופו של דבר נתקבל על-ידי כל הוועדה, והוא כולל קטעים עיקריים של החלטת מועצת הבטחון: גם נסיגה וגם שלום וגבולות מוסכמים ובטוחים. כאשר ראיתי את הניסוח לא סיהרתי להגיב. החלטה, אשר הוצעה, כללה באופן כללי את המוטיב לעזור לקיום ולמילוי שליחותו של יארינג, והיא דברה על ביצוע החלטת מועצת הבטחון מ-22 בנובמבר. כפי שאמרתי, החלטה זו נתקבלה בטופו של דבר פה אחד. היה לנו קשר טעויות עם הארץ. לפני ההצבעה קיבלתי אישור להצביע עם כל היתר.

א. בן-אליעזר:

מי היה חתום על אותו אישור?

היו"ר ד. הכהן:

על רוב המברקים חתם קומי. במקרה זה אין חתימה, אבל אני יודע שהתקיימה התייעצות. ברצוני לציין שהרבה זמן לא עמד לרשותי למשא-ומתן.

בבוקר הגבתי ואמרתי, שאם הערבים לא יכניסו שינויים ותיקונים להצעה, הרי גם אנחנו לא נביא שינויים, אבל התבאיי לכך הוא שלא יהיו שינויים מצד הערבים. אני צריך להדגיש, כי בענין זה התייעצתי עם החברים, ואני מעיד אותם על כך, שלא עלה על דעת איש שנהיה סבורים וכל ידידנו יצביעו במשותף עם הערבים. קיבלתי ערבות חברי הוועדה, שהערבים לא יכניסו תיקונים, אם כי דאגתי כיצד תהיה ההצבעה. על כך אמר לי השוודי, שלא ידוע להם מה כוונתם, וכי אין הוא יכול לשאול את החברים כיצד נדעתם להצביע. שאלתי גם את היוגוסלבי, והוא אמר לי שעדיין לא חשב על כך, אבל הוסיף ואמר, שהוא בטוח שכל הגוש הקומוניסטי יצביע בעד.

אני רוצה לציין, שכאן יש מצב עדין מאוד. ההצבעה היא לפי ה-א'-ב'. עד שמה של ישראל לא מופיע שמה של שום מדינה ערבית. רק אחרי ישראל מופיעים ירדן, כוויט, לוב, לכנון, מצרים, סוגים וכדומה. הלב מתכווץ. כאשר הגיע שמנו - הצבעתי בעד. גם הערבים הצביעו בעד, והוקל לי. רק בלילה בא אלי ד"ר בדר ואמר, שהיתה לו שיחה עם השר בגין, ששלפן אליו והתפלא על הצבעתנו. אינני מתרעם על בגין, אבל אני סבור שאם הוא מטלפן, צריך היה לטלפן אלי ולא אל ד"ר בדר. סלגרפתי לבגין: הצבענו על הנוסח של ועדת החטישה ציינתי, כי תוכנה המופגן של החלטה כולל תמיכה בשליחותו של יארינג. הוספתי וצינתי, שכל התנגדות שלנו להחלטה היתה נותנת אישור להשמצות אויבינו, שאנחנו נבד שלום. אלה הרוחות המנשבות בעולם. ועוד: נכון שהצבעתי על ההצעה של מועצת הבטחון, אשר מדברת גם על נסיגה ויש בה גם דברים על גבולות בטוחים ועל שלום; על יסוד החלטה זו יש לנהל משא-ומתן. לצדדים קשה הרבה יותר להצביע בעד הצעה כזו, כי בהצבעתם בעדה הם הצביעו בעד קיומה של מדינת-ישראל, בעד אי-לוחמה, ובעד משא-ומתן אתנו להגיע להסכם של שלום. בשבילם הקרבן היה גדול פי כמה, ולכן לא היה לי ספק שאני צריך להצביע בעד.

במועצת הבטחון איננו חכרים ואיננו מצביעים, אבל כאן בדידות שלנו היתה מתפרשת שאנו גבו שלום, ואילו הערבים יחד עם כל התומכים בהם, וכל אלה המקובלים כידידינו, הם כולם במחנה אחד של רודפי שלום.

בוועדה המדינית מצביע רק אחד - וזה אני. שם היתה ההצבעה פה אחד. אחר-כך זה חוזר להצבעה סופית בטוענה, ושם מצביעים שנים - שנים מכל פרלמנט. גם במועצה היתה ההצבעה כמעט פה אחד, מלבד הכוויטים, שאחד הצביע בעד והשני נמנע. גם אצלנו אחד הצביע בעד והאחר לא היה באולם. היה זה ד"ר בדר, שנקט בעטרה זו לאחר-השיחה הסלמונית של בגין.

אני סבור, שאחרי המשא-ומתן שהתנהל אתי, ואחרי האישור שקיבלתי ממשרד החוץ, חייב הייתי להצביע בעד, כי אחרת היינו מופיעים לפני העולם כמי שאינם רוצים לעזור לאו"ם בשליחותו של יארינג. בשעה שהערבים עוזרים לו.

היו"ר ד. הכהן:

סיימנו פרשה זו, ומיד נתקלנו בדבר שגוי, וכאן היתה לנו אכזבה גדולה. הירדנים העלו הצעה ביחס לוועדת הקירה בשטחים, והעלו האשמות כבדות, שקרים על גבי שקרים, על דיכוי אוכלוסייה, פיצוצים וכדומה. המברז מה המצב בשטחים, בדברים ספורטיים, גם אני וגם יצחק נבון. הנציג הפולני הגיב על דבריו של נבון, שאנחנו מציגים את שטחי הכיכור כגן-עדן. הגבתי על הערתו זו וציינתי, שכאשר היה הוא בשטח פולניה הכבושה לא יכול היה לבסוע לאנגליה הלוד ושוב, לא יכול היה לקיים יחסי מסחר עם אנגליה, ובהקשר לכך תיארתי כיצד מאות ערבים עוברים יום יום את הירדן לעבר השני, כיצד מנהיגים, חברי פרלמנט ירדני בשטח כבוש עוברים לעמאן, שם טסים לביירות ולקהיר. סימנתי על יחסי המסחר וכדומה. ההפתעה היתה לנו בצעד שנקט הנציג הגולנדי, שהגיע תיקון להצעה של ירדן, תיקון לא חשוב בריכוך שבטיס בניסוח, אך עצם שליחת אוועדת הקירה, הוא השאיר. אז קם הנציג הירדני ואמר: אני לוקח את הצעתי כחזרה, וסקבל את זו של הגולנדים. שוב הסתערת גמ על זו, וטענתי: מדוע לא נשלחה ועדת הקירה לביאפדה? ציינתי שלפני שנתיים שחטו מאות אלפים קומוניסטים באינדונזיה ואיבני סבין מדוע דק במקרה זה שולחה ועדת הקירה אלינו. בין הדוגמאות שצינתי שאלתי: מדוע לא תשלח ועדת הקירה לכדיקת מצבם של הכושים באמריקה? האמריקאים נפגעו, והיו כאלה שאמרו: הבהן שילם לנו מפני שלא השתכחו כוויכוח נגד הוועדה. היתה זו פליטת פה שהצטערת עליה, אך בעקיפין היא עזרה. האמריקאים התחילו לדבר ולטעון גם הם נגד ועדות הקירה. ידידים רבים שלנו נאמו נגד כינון ועדה כזו, ותמכו בדעתנו, שהבעיות הקיימות הן תוצאה של מלחמה. יש הפסקת אש, ויש אמנת ג'נבה, יש הצלב האדום, וזה לא ענין לאיגוד הביין-פרלמנטרי. מצבנו היה קשה בגלל הסבך שהכניס הגולנדי בתמיכתו. ביקשתי מהאמריקאים שיציעו רזולוציה בגדית. הסכמנו להטיל זאת על האיטלקי - בודצי סייזבלי, ידיד באמן של ישראל, יושב-ראש הליגה לידידות עם ישראל, והוא הגיע רזולוציה ארוכה, ובין היתר, לבדוק את הדברים המצויינים בתעודות האו"ם, אך ללא שליחת ועדת הקירה, ולתביא דו"ח לוועדה, שתתכנס בסתיו בליסטה. בהצבעה קבלה האצטא ההצעה הירדנית-הגולנדית 21 קולות נגד 15 קולות. זה היה בוועדה המדינית. אזיין, כי בעד ההצעה האיטלקית הצביעו גם כאלה שהצביעו בעד ההצעה הגולנדית. כאן קיבלנו 20 קולות נגד 22. ההצעה האיטלקית - נפלה. במועצה, כפי שאמרתי, לכל משלחת יש שני קולות. גם הצרפתים בתנו שני קולות נגד ההצעה הירדנית-הגולנדית. אגב, הצרפתים נאמו נאומים חריפים מאוד נגד שיגור ועדת הקירה, והיה בכך עידוד גדול מאוד לנו. בהצבעה הסופית במועצה הצביעו 27 משלחות בעד הערבים. בשבילנו הצביעו 18 משלחות, ועוד כעשר משלחות נטבעו. דיברתי בחריפות עם המשלחת הגולנדית, ובמועצה הם הצביעו נגד הצעתם ובסחנה אחד אתנו והתומכים בנו. לעומת זאת, הקטרוני, לדוגמה, יום קודם, בוועדה המדינית הצביע נגד, ובמועצה הצביע בעד ועדת הקירה.

לאחר ההצבעה נטלתי את רשות הדיבור, ובין היתר הדגשתי שאני צועלממשלתי שלא להרשות לוועדה להיכנס לארץ. לאחר שסיימתי את דברי רצו לבשת לבחור משלחת. לאחר דיון מסוך הוטל על האקסקוטיבה, שאני, כידוע, חבר בה, לבדוק את פרטי הביצוע של ההחלטה. כיוון שהעבין נפסד לאקסקוטיבה, היתה לי השפעה על המהלכים להסדר שליחת הוועדה, למרות העובדה שמעשרת חברי האקסקוטיבה שישה הם נציגים שמשלחותיהם הצביעו בעד ועדת הקירה ורק שניים, האמריקאי ואנכי, הצבענו נגד, ועוד שניים, הבלבי והקנדי, געדרו.

הצעה אחת היתה למשלחת של חמישה, שתכלול את השוודי, הגולנדי, היוגוסלבי, הגיאפלי, והסנגלי. הצעה אחרת דברה על שלושה: היוגוסלבי, האיראני, והנורבגי. כאשר התקיים הדיון ביחס למשלחת, ליץ הפולני בכל תוקף שגבחר ונקבע את המשלחת. האמריקאי התנגד בשלב זה לקבוע הרכב וטען, שיש צורך בתקציב, במתורגמנים, וכדומה. אני תבעתי, שראשית כל יש לכתוב לממשלת ישראל, לקבל את תגובתה להחלטה בקשר למשלחת. צריך להכין תיק של תעודות, וצריך לקבוע מה אופרים אנשי או"ם, הצלב האדום, וכדומה. אזרחתי שאם יתמזו וינהגו בחוצפה, לא תהיה כל תקווה שממשלת ישראל תענה בחיוב. ציינתי, כי גם לפני עשרים שנה היו החלטות של האו"ם דוגמת ההחלטה על ביזאום ירושלים או קסטיר, ונשארו על הנייר בלבד.

היו"ר ד. הכהן:

כאשר הארגון הבין-פרלמנטרי יתכנס בליטה לוועידה, בחודש ספטמבר, אני סבור ששוב מהווים כיום מוקד. כינוסים כאלה מהווים מקור לא-אכזב להסברה ולתעמולה לאויבינו, אבל גם לנו. מצבנו קשה יותר, כי אנו מעטים, ואילו להם יש תוספים קנאים ושוב גאי מדינת-ישראל. אלה הם ספינריונים, אשר חייבים לגצלם, וצריך להביא את זה בחשבון. אני סבור שכל משלחת מסוג זה צריכה להיות מורכבת בראש ובראשונה בעיקר, אם לא כולה, מחברי ועדת החוץ והבטחון. הרכב אישי מתאים חשוב יותר מחשבוניות ושיקולים אחרים, שאינם מתאימים לתנאים שלנו.

דיווח של אלוף-משנה יצחק חרפי

היו"ר ד. הכהן:

מכיוון שהרטטכ"ל לא יכול היה לבוא לישיבה שלנו ולדווח על העניינים השוטפים, הוא ביקש מאלוף-משנה חרפי לדווח לנו על המורעות האחרונות.

אל"ם י. חרפי:

אתיאס לאירועים העיקריים שהתרחשו ב-12 באפריל עד אטמול. לפני כן ברצוני לציין הערה כללית, שהיא, כנראה, במסגרת די מרוכז, החל מפסח, להחזיר חוליות של חבלנים כדי שינסו לפגוע במצעד או בסביבות המצעד. כידוע, לא קרה דבר ולא היתה פעילות, אם כי היו שמועות, שאין להן שחר. אנחנו זוקפים מצב זה לעובדה שפגענו בהם, בעיקר בעת החזירות, בתקופה שפסח ואילך.

ב-13 באפריל הותרה בבקעת הירדן כניסה של חוליה, באיזור הג'יפסליק. העקבות הולחנו למצורם שבה בתגלתה החוליה. אחד מאנשי החוליה נהרג, וששה אחרים נתפסו כשהם פצועים. לנו היה בהיתקלות זו פגוע אחד. מחקירת המצועים התברר שנקבע להם מפגש עם חוליה נוספת. ואמנם, במארב שנשאר נתפסו עוד 10 חוזרים. המארב שלנו פתח באש שכתוצאה ממנה נהרגו שלושה מאנשי החוליה, ואחד מהם נפצע. בחילופי האש איבדנו סמל. שישה מתוך העשרה הצליחו לברוח. חלק מהם נתפסו בכיתור בכפר סמוך. בין הנתפסים היה גם ראש החוליה הראשונה, שבשעתו לא היה במקום, והוא נתפס למחרת היום בתוך הצפר.

בלילה שביל ה-16 וה-17 באפריל, בפעילות של מארב שלנו מעבר לגבול בגזרת בית-שאן, נתקל הכוח שלנו במארב של אנשי "פתח" ונהרג שישה מהם. בהיתקלות זו לא היו לנו נפגעים. יש לציין, כי כתוצאה מפעילות שלנו באיזור זה מעבר לגבול, גם הירדנים וגם אנשי ה"פתח" שוכבים עכשיו במארבים. מאידך, הפעילות הזאת מקטינה את אפשרויות החזירה שלהם לשטח שלנו.

ב-17 באפריל נתגלו עקבות צפונה לג'יפסליק. גם עקבות אלה הולחנו למצור. באותה היתקלות נהרגו שלושה מאנשי החוליה ונתפסו שלושה אחרים. בכל המקרים האלה מצאנו, נוסף לנשק הרגיל כגון רובים, גם חומרי נפץ ומטעני בזוקה מאולתרים.

פעילות קצת יוצאת דופן היא המוקש על-ידי כפר-תבור. על המוקש עלה במקרה סגור ערבי. שני אנשים נהרגו ושנים נפצעו. באיזור הזה גילינו רק עקבות יציאה ליד אגשר, אבל לא גילינו עקבות כניסה. במקרה זה יכולות להיות שתי אלטרנטיבות: או שהם נכנסו לילה או שני לילות לפני כן מעבר לגבול באיזור עמק הירדן, או שהם נכנסו דרך הגדה ורק היציאה הייתה מעבר לגבול. מכל מקום, בענין זה אין אנחנו יודעים דבר ברור.

ב-23 באפריל עברנו את הגבול בהליקופטרים, באיזור הדרומי. בשני האיזורים שפעלנו בהם בפעם הקודמת בהליקופטרים, היו לנו לבביהם ידיעות על ריכוז חבלנים. הידיעות היו כלליות. תוך כדי הפעילות שלנו פגענו בג'יפ.

ב-24 באפריל הפעלנו טווסים קלים באיזור של צאפי, אשר שמשה מרכז לחוליות ה"פתח" מאז החלו הפעולות באיזור גאות-הכיכר. היתה לנו ידיעה שמבוקם זה יש "לנדרובר", אשר משרת את ה"פתח". כתוצאה שלנו נראתה חוליה מתאמנת. נשלח למקום פייסר חמוס, והוא ירד אל ה"לנדרובר". אין לנו בטחון שזה היה של ה"פתח".

אל"ם י. חופי:

ב-25 באפריל נתקל מארב שלנו בחוליה של ה"פתח". היה זה אחד המארבים שהופעלו בו האמצעים המיוחדים, שמדובר עליהם רבות לאחרונה; ובין היתר ג'יפ שמסותקן עליו פרוז'קטור אינפרה. החוליה שלנו מנתה ארבעה, והם היו שמונה. האיש אשר צפה בפרוז'קטור ראה אותם כורעים ואילו את המפקד שלהם הוא ראה צופה במשקפת. כאשר התרוממו ופתחו באש הצטרף אליהם ג'יפ נוסף. בסריקה שנעשתה בשטח נמצאו שש גוויות של אנשי פראיון מבדוד 141, דהיינו, הגדוד הפצרי, שלגביו נשמעו ידיעות כאילו עומדים להעבירו לירדן לפעילות. אנשי החוליה הזאת היו מצויידיים ולבושים טוב יותר מאנשי ה"פתח". היה להם נשק רב, ובין היתר: 100 דימוגים, מטעני בזוקה סאולתרים, נשק זה עמד לרשותם של שמונה אנשים. אין לנו ידיעה ברורה למה הם היו מיועדים. ההנחה היא שהם התכוונו לפגוע במפעל הנחושת בתמנע, אם כי יתכן גם שכונתם הייתה להגיע לבאר-אורה, אבל סבירה יותר ההנחה לגבי תמנע.

היו"ר ד. הכהן:

מה המרחק שתמנע?

אל"ם י. חופי:

5 - 6 קילומטרים. לא מצאנו מוקשים. מצאנו תעודות הסוכיחות שהם הפקידו את המסמכים בשגרירות המצרית בירדן, וקבלו היתר לנוע באופן חפשי בירדן.

ברצוני לציין מקרה נוסף, בגלל היותו יוצא-דופן. נתקלנו בשני מקרי מיקוש מזרחית לאלמגור. לפני כחודש וחצי עלה באותה סביבה ג'יפ על מוקש, ולפני שלושה שבועות עלה על מוקש ג'יפ נוסף. חשבנו שיש שם שדה מוקשים ישן. אצלנו ב-25 באפריל נתקל באותה סביבה, צייד שהיה במקום, בחולית חבלנים. הוא חשש לעלות על הרכב שלו. בנוקר הוא הודיע על המקרה למטרה. בסריקה שנערכה במקום נמצאו עקבות של שישה עם ציוד של פצצות בזוקה. הצייד כנראה המריע להם והם הסתלקו.

אנחנו חשבנו שכל החדירות, גם לרמה, באות בירדן. אבל העקבות שמצאנו סוכיחות שיש חדירות גם מהגבול הסורי. אין אנחנו יודעים, בשלב זה, אם החדירות האלה הן בתפיכתם של הסורים או לא. כידוע, נמנעו עד כה הסורים לפתח פעילות חבלנית מהגבול שלהם.

ב-26 באפריל נמצא מוקש ליד יו-מרדכי.

אציין כי הרצועה מהווה בעיה חמורה לסודי, אם כי הפעילות טעמטמת בהנחת מוקשים בדרכים המקיפות את הרצועה, ובידי על רכב בשעות הלילה. הישובים אינם נפגעים מהפעילות הזאת. יחד עם זאת קשה למצוא אחיזה ולתפוס את החוליות. כאן יש שתי אפשרויות: 1. שהם סאורגנים היטב; 2. שלא מדובר כאן על גוף, אלא על בודדים שנשארו בשטח או הוחדרו אליו. עד כה לא הצלחנו לתפוס קצה של זנב שבעקבותיו נוכל לתפוס את החוליות או האנשים הפועלים.

ב-28 באפריל, דהיינו, סמוך ליום העצמאות,

נתגלו עקבות חדירה קצת צפון-מזרחית ליריחו. ההליקופטרים זכוחות הרכב שהופעלו נתקלו ב-16 איש. 13 מאנשי החוליה נהרגו, אחד נתפס, ושניים הצליחו להימלט למחנה פליטים. כעבור יומיים מצאנו עקבות יציאה. כנראה שהם הצליחו לחזור לגדה המזרחית. גם במקרה זה מצאנו נשק. מהמצוץ שנתפס נודע לנו שאנשי החוליה התכוונו לבצע פעולות פגיעה ביום העצמאות, אבל אין הוא יודע לומר באיזה יעד וכאיזו מטרה, אם כי הוא יודע לציין שחוליה אחת צריכה הייתה לעלות לכיכרן דמאללה, וחוליה אחרת לכיוון בית-לחם.

ב-1 במאי הצליחה לחזור חוליה ליד נווה-אור.

ג'יפ, שתארתי אותו מקודם, נתקלה בה, והוא פתח עליה באש. בסריקה שנערכה נמצא כובע של איש "פתח", קלצ'ניקוב, בזוקה, מוקש צ'כי וציוד טטנדרטי. כאשר נפתחה אש על החוליה, פתחו המוצבים הירדנים באש על הכוח שלנו.

אל"ם י. חופי:

ב-2 במאי, ביום העצמאות, חדרה חוליה
בצמון בקעת הירדן, אשר סבתה ארבעה אנשים.
החוליה נתקלה בכוח שלנו. שלושה מאנשי החוליה נהרגו, והרביעי נפל
לירדן מצוק, יש להניח שהוא נהרג או טבע.

בעקבות ידיעות שהגיעו אלינו, ידיעות
על חדירה, הועמד מארב שלנו ליד נאות הכיכר. ב-2 במאי היו מסוקסים
במקום שי מארבים שלנו. זאמנט, בשעות הלילה ניסה לחדור כוח שמנה,
כנראה, 14 איש. 12 אנשים נהרגו, 2 נפצעו וברחו. אנחנו יודעים,
סדיווחים מן הצד השני, שאחד פצוע ואחד מת. היו שלושה נוספים, שכנראה
לא עברו את הגבול לשטח שלנו. במקום נמצא נשק, נמצאו מוקשים וחומרי
נפץ. כנראה שכונתם היתה לפגוע במפעל בסדום.

ב-3 במאי, דהיינו, למחרת, אם כי קצין
הבסתון של חברת האסלג קיבל הוראה ישירה מאלוף הפיקוד, שהיה באותו
איזור, ששום רכב ושום סקרנים לא יצאו לאיזור, יצאו, כידוע, שני
כלי רכב, אשר עברו לא בדרך הישנה אלא חפשו להם נתיב אחר - הדרך
הטלולה ממוקשת על-ידנו - ועברו בדרך לא-דרך, והם עלו על מוקשים.
קומנדר שלנו, של בית-הספר לקצינים, שהיה בתעוקה במארבים, נסע
לקראתם כדי להגיש עזרה, אלא שגם הוא עלה על מוקש וצוּעַר אחד נהרג.
אין לנו בטחון שהמוקשים במקום זה הונחו על-ידי החוליה שפגעה בלילה
קודם, וייתכן שאלה הם מוקשים שהונחו בהזדמנות אחרת, ושלם עלינו עליהם,
מפני, שכפי שאמרת, הם היו לא בדרך רגילה, אלא באיזור קצת ביצתי.

ב-4 במאי נתקלה חוליה של ה"פתח" במארב
שלנו. אחד מאנשי החוליה, שסבתה ארבעה אנשים, נהרג. אנשי החוליה
השאירו במקום ציוד וברחו לצד השני.

יש לציין שמיום העצמאות גילינו חמש - שש
יציאות של חוליות החוצה מהשטחים שלנו. יש להניח שהחוליות עוזבות
את השטח. אותן חוליות שהיו בגדה עוזבות כנראה את הגדה לכיוון הצד
השני, אם מתוך חשש שמא ייתפסו, ואם לשם התארגנות וקבלת הוראות
נוספות. מכל מקום, יש לנו סימנים ברורים שחמש או שש חוליות בנות
חמישה - שישה אנשים כל אחת, עזבו אחרי יום העצמאות את הגדה המערבית
לגדה המזרחית.

בליל שבת האחרון נורו יריות בזוקה לכיוון
בית הסוּסל בג'נין. בשטח נמצאו מטעני בזוקה שלא פעלו. אנשי החוליה
נוהגים לכרוך את הפעולה בעזרת שעונים, אבל אם אין מתקנים זאת כראוי,
לא מתבצעת הפעולה. האמת היא שהרעיון הגדול הזה מפורק למדי. קשה
מאד לכרוך את הפגיעה בצורה כזו שהפגיעה תהיה ישירה במרחק של 400 מטרים,
שהם בדרך-כלל אינם בטווח של בזוקה. מטען כזה פעל במקרה אחד - במערכת
הדלק באילת.

אתמול נעצר ברפיח חשוד שיש לגביו כמעט
בטחון שהוא אשר רצה את איש משמר הגבול בחברון.

לאיזה ארגון הוא משתייך?
היו"ר ד. הכהן:

אינני יודע.
אל"ם י. חופי:

אתמול היה עוד מקרה, כאשר זחל עלה על
מוקשה על-יד ניר-יצחק. לא היו לנו נפגעים.

אם ניתן לסכם את מה שקרה בתקופה שבין
12 באפריל עד אתמול, נמצא שנהרגו או נתפסו או נפצעו 63 אנשי "פתח"
בהיתקלויות עם כוחות שלנו. נוסף לכך נעצרו על-ידי כוחות שירות הבסתון
עוד אנשים, שאנשי השירות הגיעו אליהם בדרכים אחרות.

מה האמת בשמועה, שהיא כמעט ידיעה, כאילו
ביום העצמאות נמצא שק מלא ריטונים בקרבת

ד. ברקת:

תל-אביב.

אינני יודע על כך. אני חושב שאין לזה שחר.

אל"ם י. חופי:

מה האמת בשמועות על נסיונות חדירה מלבנו?

א. רימלט:

אנחנו יודעים מה שכתוב בעתון.

אל"ם י. חופי:

אנחנו יודעים על התארגנות בלבנו, וכן
על הצהרה שתהיה אפשרות לפעול מלבנו. מכל מקום, עד היום לא היתה
שום פעילות מסש.

י. הררי:

מה אתה יכול לספר על חדירות שלנו מעבר
לגבול. יש שמועות ואנחנו איננו יודעים

דבר על כך.

אל"ם י. חופי:

לפני כחודש התחלנו בפעילות של מארבים מעבר
לגבול, בגזרת עסק הירדן ובעסק בית-שאן.
המנסה הראשונה היתה להציב מארבים בקשת כזו שתאפשר לנו לגסות
לתפוס את המרגמות אשר יורות לשטחים שלנו. מדובר במרגמות של 81 מ"מ,
שהטווח שלהן הוא 2,5 - 3 קילומטרים. הכנסת מארבים בפריפריה כזו,
שגם תיפתח אש, שאפשר יהיה לעלות עליה, היריות פסקו מאז. כתוצאה
מהפעילות שלנו, גם הצבא הירדני וגם ה"פתח" נכנס לפעילות הגנתית.
המארבים שלנו חודרים לעומק של קילומטר - קילומטר וחצי מעבר לגבול.
במארבים אלה נהרגו שני אנשים מהכוחות שלנו ונפצעו שמונה בהיתקלות.
היו מקרים שלאחר החדירות שלנו השארנו במקום גם "כרטיס ביקור" כאשר
פוצצנו בתים בודדים, לא בתוך כפרים, אשר בזמנו שמשו בסיס יציאה
לאנשי ה"פתח". אחרי מקרי המיקוש אצלנו השארנו מוקשים גם בעסק בית-
שאן, וגם בעסק הירדן שבזד השני. מאז היה אצלנו דק מקרה אחד של
מיקוש על-יד נווה אור, שהצלחנו לגלותו. יכול להיות שהם חוששים
עכשיו להיכנס לשטח שלנו, ויכול גם להיות שהם הבינו את הרמז,
לאחר שבזד השני עלו על מוקשים שהנחנו, שעליה על מוקשים עלולה
להיות בקרב שני הצדדים.

האם הזהרנו את לבנו?

ח. לבדאו:

אינני יודע. מתוך הנסיון עם לבנו אנחנו
יודעים שאזהרה עשויה להועיל. הדבר צריך
היה להיבדק עם אנשי משרד החוץ, אבל בשלב זה אינני יודע אם הועברה
אזהרה ללבנו. הועלתה הצעה ביחס לאזהרה ואני מניח שהיא תועבר או
על-ידי הנציגות שלנו או בדרך אחרת.

האם תגברנו את הקטע הלבנוני?

ח. לבדאו:

עדיין לא, אבל אנחנו מבינים כוחות במקרה
שנצטרך לפעול בגזרה הזאת, אם כי הדבר
איננו חסר לנו מפני שאנחנו פרושים עם כוחות מכסימליים.

אל"ם י. חופי:

האם יש הסבר מדוע הירדנים כמעט אינם
מודיעים דבר על החדירות שלנו?

י. חזן:

אינני יודע.

אל"ם י. חופי:

היו"ר ד. הכהן:

לפי שידור ה-בי.בי.סי. משלשום לסדתי לדעת כאילו חדרנו בערבה לעומק של 13 קילומטרים, התנפלו על עובדים אזרחים, והם הרגו שישה אנשים שלנו. שאלתי היא: האם אתם מזימים את השקרים המופצים עלינו?

אל"ם י. חופי:

זה לא שטח פעולה שלנו.

הפעולה אשר כוזצה בערבה זו הפעולה באמצעות ההליקופטרים, שהזכרתי אותה, ובמקרה זה החדירה היתה בעומק של 2,5 קילומטרים. החדירה הראשונה של ההליקופטרים היתה עמוקה, אבל זה היה לפני כחודש.

א. בן-אליעזר:

מה ההתקדמות בגדר?

אל"ם י. חופי:

בבקעת הירדן יש גדר כפולה לאורך של 30 קילומטרים. מדובר בגדר בקר וגדר של רשת, שכיניהם צריך להיות מיקוש. אנחנו נמצאים עכשיו בשלב של הנחת המוקשים. אין לנו כמות מספיקות של מוקשים לצורך זה. אני חושב שרק בחודש ספטמבר נוכל להניח מוקשים בקצב רצוי. אנחנו מייצרים מוקשים.

א. בן-אליעזר:

האם היו נסיונות לפגוע בגדר?

אל"ם י. חופי:

לא. אבל ביטו לעבור אותה בקפיצה. גדר הרשת היא בגובה של 2 מטרים, וגובהה של הגדר השנייה מגיע ל-2,5 מטרים. המכשול העיקרי במקרה זה הם המוקשים ולא הגדרות. אנחנו סבורים, שהגדר תצמצם בצורה רצינית את אפשרויות החדירה מן הצד השני.

בעמק בית-שאן יש בשלב זה גדר בקר באורך של 12 קילומטרים. הגדר צריכה להיות עם מתקן התראה אלקטרוני. כל בגיעה בגדר תיתן, באמצעות מתקן ההתראה, אינדיקציה במרכזיה. הגדר עדיין לא הושלמה. ניתן אישור להשלים את הגדר בעמק בית-שאן ובעמק הירדן. הדבר נסגר לקבלנים. זה תהליך שהולך ונמשך.

נוסף לכך אושרה הקמת גדר בערבה. עד היום היה קטע של גדר 10 קילומטרים צפונה מהים, וממשיכים 50 ק"מ עד צפונה מגרפית. זה יכלול את אילות, תמנע, באר-אורה, דהיינו, כל קבוצת הישובים מגרפית דרומה. הכוונה היא שזו תהיה גדר עם מוקשים.

י. סרלין:

האם היה נסיון מצד ירדן או מצד ה"פתח" להמריע להקמת הגדרות?

אל"ם י. חופי:

לא. בבקעת הירדן אגב הגדר היא לא סמך ליד הגבול. אנחנו לא רוצים שהגדר תהיה גבול. הגדר נמצאת במרחק של 2 קילומטרים מהירדן. זו הגדר עד עמק בית-שאן. בעמק בית-שאן הגדר קרובה יותר לירדן, קרובה לירדן בכל האפשר.

א. בן-אליעזר:

מה פירוש הדבר שהגדר לא תהיה גבול?

אל"ם י. חופי:

אם הגדר היא סמך על-ידה הגבול, ואי-אפשר לפעול מעבר לה, הרי זה אומר כי מעבר לה, בשטח שלנו, לא יכולה להיות פעילות. אנחנו נמשיך לפעול גם מעבר לגדר, גם עם מארבים וגם בצורות אחרות.

ג. כהן:

מה מצב הזרימה של הירדן?

אל"ם י. חופי:

זה חודש שהירדן כמעט איננו מהווה מכשול. אפשר לעבור אותו בכל מקום, ברגל וברכב.

א. בן-אליעזר:

האם עוברים?

יש ירידה במספר העוברים, גם באלה העוברים שהרצועה, וגם באלה העוברים שהגדה.

אל"ט י. חופי:

מה בערך מספר העוברים?

ס. יערי:

אין בידי מספרים. אני יודע שיש סטטיסטיקה מדוייקת בענין זה. סכל מקום, יש ירידה

אל"ט י. חופי:

במספר העוברים.

מה הסיבה לירידה?

י. הררי:

אל"ט י. חופי:
אין עליהם לחץ. המצב הכלכלי שפיר למדי. לערבים יש אפשרות לעבוד ולבקר אצל קרובים. הם כנראה מקווים שיימצא פתרון של קבע. התנודות של מצבי רוח משפיעים על היציאה. הוא הדין גם לגבי הרצועה. בהתחלה היה גל גדול של אלה אשר עזבו את הרצועה, לאחר שבמשך שנים הם היו כלואים, והנה ניתנה להם הזדמנות לצאת, והם נצלו אפשרות זו. היו שבועות שמספר היוצאים הגיע ל-4,000 בשבוע. עכשיו יש ירידה תלולה במספר העוברים.

האם יש לנו ידיעות על האפקט הפיסי והמוראלי על אנשי ה"פתח" בירדן נוכח הפעולות שלנו?

ג. כהן:

אל"ט י. חופי:
אחד הקשיים שיש לנו לגבי הפעילות נבד הארגונים הוא בכך שהארגונים אינם מאורגנים לפני הישיבה שוחחתי עם חבר-הכנסת לנדאו ואמרתי לו שפעמים רבות יש בידינו ידיעות על התארגנות לחדירה ולחבלה. אנחנו מציבים כוחות שלנו, נוכח אותן ידיעות, אבל ללא תוצאות. הסיבה לכך נעוזה בעובדה שמדובר כאן לא ביחידה צבאית אשר מקבלת משימה ומבצעת אותה. המשימות האלו הן כלליות, הפעולות הן כלליות, ובתוצאה מכך קשה לנו. אין זה ארגון שאם תופסים איש אחד או אפילו יותר, הם יכולים לתת תיאור על מצב הרוח הכללי השורר בקרב אנשי ה"פתח". יחד עם זאת אנחנו יודעים שיש ירידה רצינית במוראל. מצב זה אפשר למנות מפעולת כדאמה ואילך. פעולת כדאמה אם כי שלטנו בשבילה מחיר יקר, היה בה משום מכה קשה מאד. חלק גדול בירידת הפעילות החבלנית של ה"פתח" אנחנו תולים במצב שנוצר אחרי הפעולה בכדאמה. ידוע לנו שחלק גדול מאד מהנוער הירדני, אשר הצטרף לשורות ה"פתח", עזב וחזר לבתים. אנחנו יודעים שאנשי ה"פתח" התרחקו מן הבסיסים שלהם הקרובים לגבול שלנו. מספר הבסיסים שלהם, שאנחנו יודעים עליהם כיום, איננו גדול.

מה המצב בכדאמה?

ג. כהן:

הכפר כמעט ריק. הם התארגנו בכוכים ובמעדרות.

אל"ט י. חופי:

אשר לגדרות: עד שנקבל את המוקשים, האם אין אפשרות לחסל את הגדרות?

י. סרלין:

אל"ט י. חופי:
חשמול איננו תהליך מהיר יותר. הגענו גם למסקנה שמוקשים יהיו יעילים יותר מחשמול. אצ"י, שרק בבקעת הירדן עד עמק בית שאן צריך להניח רבע מליון מוקשים. כדי שהמיקוש נגד אנשים יהיה יעיל, יש צורך בצפיפות של שלושה מוקשים על כל מטר חזית. אם מדובר על 80 קילומטר, ואם נכפיל מספר זה בשלושה, נמצא שמדובר על רבע מליון מוקשים. הזמנו מליון מוקשים. בשטח זה עוברים רק חבלנים. אנחנו מקבלים 10,000 - 20,000 מוקשים בחודש. רק בסוף חודש יוני נקבל כמויות גדולות יותר.

היו"ר ד. הכהן:

בחוף-לארץ דווחות שמועות כאילו נקטנו באמצעים כדי להפוך את בקעת הירדן לאדמה פרוכה. באיזו סידה יש בידינו פרטים על משפחות אשר עזבו את המקום והאם אנחנו משתמשים באמצעים כדי לעודד אותם לחזור.

ס. יערי:

האם נפגעו מפעלי השקיה בצד השני?

אל"ם י. חופי:

היתה פעילות של פגיעה בצד השני, שהיתה תוצאה של התפתחות מהתקריות זמהירי על הישובים שלנו בעמק הירדן ובעמק בית-שאן. אנשי היחידות שלנו קבלו הוראות לידות בכל חמוש אשר מתקרב לבקעת הירדן. אנחנו מכנים זאת בשם "פעילות חיץ".

נכון שבקעת הירדן כמעט ריקה מתושבים. גם כפרים שהם יותר בעומק, ואשר נפגעו באש הארטילריה, נעזבו מתושביהם, ומעובדות רק האדמות המרוחקות מן הגבול. כאשר יש שקט הם מתקרבים לעבר גם שטחים קרובים יותר.

אשר למפעלי המים בצד השני: פגענו בתעלת ההשקיה שלהם. הפגיעה היתה על-ידי ירי טנקי, במקומות שהתעלה עוברת בצורה של אקוודוד, מעל לוואדי. הפגיעה היתה פגיעה של פגזים והתעלה נפתחה. הם מתקנים עכשיו את הנזקים. מכל מקום, יש זרימה של מים מפני שהפגיעה היתה רק בדופן והיא לא גרמה להרס.

ס. אונא:

מספרים שדמתם של אנשי ה"פתח" הולכת ויורדת. האם יש ממש בכך?

אל"ם י. חופי:

אני חושב שיש בזה משהו. מדובר כאן לא רק על דמה אישית, אלא גם מבחינת דמת האטמוספירה. דמתן של החוליות האחרונות, שנתקלנו בהן בבקעת הירדן, היתה שונה מדמתם של האנשים בחוליות של גדוד 141, שהיא יחידה מאומנת. בבקעת הירדן תפסנו פצועים שלא קבלו אימון, אפילו לא של יום אחד. חלק מהם אינם מכירים את השטח. בדרך-כלל יש להם מורה דרך, אבל אם מורה הדרך נפגע, הם אינם יודעים לאן ללכת.

א. בן-אליעזר:

מתהלכת שמועה שבבית מול בית "מערב" ארעה התפוצצות, האם יש ידיעה מה היה שם?

אל"ם י. חופי:

היה שם חומר נפץ, אינני יודע באיזו כמות. היו שיקולים לא לתת פרסום למקרה זה. אני מניח שאותם שיקולים היו קשורים ביום העצמאות. העובדה היא נכונה. בעקבות מקרה זה, ובמיזחד לקראת החג, נעצרו במקומות מסויימים סכוניות מן הגדה, אשר נבדקו באופן מיוחד. כן באנו בדברים עם המשטרה, עם שירותי הבטחון ועם החברות השוכרות רכב, כדי למנוע שימוש בסכוניות ישראליות למטרות חבלה.

א. בן-אליעזר:

מהו סימן הזיהוי?

אל"ם י. חופי:

המספר. כשהיה חשוך, נבדקו גם סכוניות הנושאות מספר ישראלי.

י. חזן:

אני מבין שבענין זה של אין עקבות.

אל"ם י. חופי:

לא.

דיווח של מר ג. רפאל, מנכ"ל משרד החוץ

היו"ר ד. הכהן:

ביקשתי מהמנכ"ל של משרד החוץ למסור לנו דיווח על העניינים השוטפים, כידוע מתהלכות שמועות על הצהרות מדיניות שונות, אם מר רפאל יוכל להבהיר לנו את הדברים, מה טוב, מכל מקום, את הדיון בדחה עד לשובו של שר החוץ לישראל, או עד להשתתפותו של ראש הממשלה בישיבה שלנו.

מר ג. רפאל:

אנחנו חוזרים לימי חול, אתן תמונה מציאותית, שהיא לא דווקא ורודה בכל הגוונים.

קודם כל ברצוני לציין עובדה, שהתארגנה הסתגרות מדינית ערבית בחזית רחבה על ישראל; מדקר עד טהרן, ומטהרן עד ניו-יורק, ומניו-יורק עד ג'נבה. בכל מקום שמתכנסים ארגונים בין-לאומיים מתייצבים המוסדות המדיניים הערביים למערכה נגד ישראל. לצערי, לא רק שעלי לקבוע כי מצבם של נציגי ישראל איננו קל ואיננו פשוט, אלא בזירה העמולתית-מדינית זו יש התקדמות לערבים.

המצב כיום, במספר עניינים, שונה מזה שהיה קיים בשנת 1967, עד לקבלת ההחלטה של ה-22 בנובמבר, ברוד, שבהעדר אפשרויות אחרות ואפשרויות צבאיות, מפעילים הערבים את מלוא הכושר המדיני אשר עומד לרשותם, והם מפעילים את מלוא התחששות המדינית במלחמה נגדנו.

אין ברצוני להיכנס לפרטי פרטים, אני מניח שיושב-ראש הוועדה סדר לכם דיווח על הוועידה שהתקיימה בדקר. אין ברצוני לעייף אתכם בפרטים על ההווי אשר שרר בטהרן, שנתכנסה שם, כביכול, ועידה לקידום זכויות האדם. היתה זו ועידה שארעה בה פורענות מדינית בלתי טרוסנת נגדנו. מיום אתמול במצאת משלחתנו כמאבק של התגפלות תעמולתית ערבית-סובייטית עלינו, בעיקר בענין השטחים. הוגשה הצעת החלטה אשר מגנה את התנהגותה של ישראל בשטחים, וכו' וכו' וכו', ואשר מסתמכת על כל מיני החלטות שהערבים הצליחו לצבור בעבר; הן החלטות הוסיטריות, כביכול, שנתקבלו אשתקד, והן החלטות שנתקבלו לאחרונה בסועצת הבטחון.

המצב בטהרן שונה מהמצב באו"ם. נוכל לציין כהצלחה אם אנחנו יכולים לגייס מספר גדול של המנעויות לעומת ההצבעות החיוביות שהערבים יזכו בהן למען הצעות ההחלטה שלהם. לא אחדשף לכם אם אציין שהערבים בחרו כנקודת סודק להתקפה לא את הנקודה המרכזית אשר משוריינת על-ידי ההחלטה מ-22 בנובמבר, דהיינו, שהפתרון קשור עם טקיפים שונים המצויינים באותה החלטה, כגון: גבולות בטוחים, חופש שיט וכדומה. הם אינם מסתערים על החלטה זו במישרין, אלא מתקיפים אותה, את הסטטוס קוו הקיים, מהפריפריה. הם מתקיפים מצב זה בשלוש נקודות שבהן הם זוכים לאהדה ולתמיכה: פליטים, ירושלים, המצב בשטחים. אין הם מדברים על פתרון של בעיית השטחים, אלא על האוכלוסיה בשטחים. היות והם משוללי כל רסן, הרי אמת ~~אמת~~ איננה ~~אמת~~ אמת, והשקר מוגש על-ידם ללא כל הסתייגות וללא כל סייג ורסן. הם מנצלים את מלוא היכולת התעמולתית אשר נתמכת על-ידי ברית-המועצות ברוב המקרים.

הערבים נוכחו לדעת שהנקודה, והזירה הטובה ביותר לניהול המלחמה שלהם היא ביחס לירושלים, בגלל הרגישות הנוצרית. ואמנם, הם זוכים בזירה זו לאהדה רגשית אפריאורית.

= במאמר מוסגר אומר, שהייתי נוכח אשתקד צאצא נשתי שיחות עם ראסק. ראסק הזהיר אותנו אז בקשר למצבנו בירושלים, לא סכחינה מדינית, אלא מבחינה רגשית. והוא אמר אז: תדעו לכם שבשאלת ירושלים אתם עלולים לעורר את האינסטינקטים השפלים של הנוצרות, לכן תכלכלו את מעשיכם בזהירות. אינני מצטט את הדברים בדיוק, אלא מתוך זכרון בלבד, אבל אני רוצה לציין, שהוא אמר את הדברים כאדם נוצרי, ולכן הוא חשב שהוא יכול להרשות לעצמו להזהיר אותנו.

ד. ג. רפאל:
ברור שהערבים יודעים שזו זירה נוחה להם,
ולכן תוכלו להבין את הסיבה למנוף שלהם,
כדי לרופף את המבנה שלנו.

אנחנו נמצאים בימים אלה בדיון במועצת
הבטחון בענין ירושלים. הדיון הקסיוני סביב למצעד, נסתיים; אבל
הערבים לא נטשו את הענין. האמריקאים פנו במרצות לעמאן, כדי לדרוש
ממשלת חוסיין לנטוש את המסך המערכה במועצת הבטחון בענין ירושלים,
שתי סיבות: המסך ההתנצחות בענין ירושלים עלול לגרום לקשיים,
ואולי אפילו להכשיל את שליחותו של יארינג. הדיון בנושא זה גורם
אי-נוחות לארצות-הברית, אשר איננה רוצה, בנושא זה, להתייצב לצד
זה או אחר. למרות הפניות החוזרות ונשנות של ארצות-הברית אל עמאן
הם קבלו תשובה שלילית וצויין, כי ממשלת ירדן לא תנטוש ולא תפסיק
את הדיון, וכי אין היא רוצה להתפשר בסיכום הדיון על-ידי החלטה.

ד. יערי: מה פירוש להתפשר?

ד. ג. רפאל: שלא לסכם את הדיון בהחלטה אנטי-ישראלית.

אחרי קבלת שתי הצעות על המצעד, דרשה
ארצות-הברית סירדן להניח את הענין ולא להרחיב את היריעה לדיון
על ירושלים. ירדן לא שעתה לפניותיה של ארצות-הברית בענין זה.

עכשיו אנחנו עומדים לפני גיבוש החלטה.
אנחנו יודעים שהאמריקאים חותרים לכך שתקבל החלטה סיסמית האומרת,
שמועצת הבטחון פונה לכל הנוגעים בדבר, לא לנקוט בירושלים בצעדים
אשר עלולים להכביד על הפתרון הסופי של הבעיה בכללותה. האמריקאים
רוצים בהחלטה אשר לא תכלול תזכור של ההחלטות אשר נתקבלו על ירושלים
בחודש יולי. אנחנו יודעים שמול זה עומדת הצעת החלטה פרו-ערבית,
אשר מדובר בה על גיבוי ישראל. בין הצעות אלה הולכים הבריטים אשר
רוצים לאשר את ההחלטות שנתקבלו בענין ירושלים בעצרת האו"ם בטושב
המיוחד שהתקיים אשתקד. מכל מקום, עד כה מועצת הבטחון לא קבלה שום
החלטה בענין ירושלים, פרט להחלטה בענין המצעד. יש להניח שהדברים
יוכרעו במסך יומיים - שלושה. אנחנו פעילים כדי למנוע החלטה אשר
תאשר את ההחלטות שנתקבלו בעצרת.

ד. ג. רפאל: מה עמדת הוותיקן?

ד. ג. רפאל: האפיפיור איננו סרוזה מההפגנה הצבאית
שלנו בירושלים. הוא סבור ששוב היה אם
היינו מפגינים את עצמנו על-ידי מעשה שלום. המצעד, לדעתו, יצר
ענן בשמי ישראל - הוותיקן. יש להניח שהם ידעו להוריד בשם רב
מהענן הזה, ובוודאי יעמידו לפנינו ויציקו לנו כל סיני מחדלים
ופגיעות. אבל הם לא יצאו בהודעה פומבית, וזה דבר חשוב.

אשר ליארינג: הוא מגיע עכשיו לקץ
סיבוביו באיזור שלנו. היום הוא בעמאן. סחר יהיה אצלנו בירושלים,
וביום חמישי - בקהיר. הוא יקפל את אהליו, ולפי מה שאנחנו יודעים
הוא יסע ליומיים - שלושה לשטוקהולם, בענין משפחתי, ויעתיק את
משכנו לניו-יורק. לא ברור מה הוא יעשה בניו-יורק. כאן יכולים
להיות שני דברים: או שהוא יחליט שהוא ססכם ומותח קו ומגיש דו"ח,
כנהוג בשליחותיות כאלה, שבו יאמר ששני הצדדים אינם בסדר.
אין להניח שהוא יצייך בדו"ח שישראל רצתה לשתף פעולה ואילו
הערבים עמדו למכשול, אלא כנראה שהוא יטיל את האשמה על שני
הצדדים. אנחנו נעשה הכל כדי לשפר את מצבנו בדיווח שלנו.

סוכם שיארינג יקבל סזכר המסכם את
עמדתנו. לקראת הסיכום הזה // היינו צריכים לנקוט טפעט לפעם בגמישות
מסויימת, על מנת שלא יטילו עלינו את האחריות לכשלון השליחות.
אבל אינני רוצה לנבא מה שאנחנו עומדים לפני כשלון השליחות.

ס ר ג , דפאל :

בישיבה האחרונה אתו, אמר לנו יארינג, שיש לו הסכמה מצד ממשלת ירון, הסכמה אשר הושגה בישיבה משותפת בראשותו של חוסיין ושבח השתתפו ראשי הקבינט שלו כגון: דיפעי וטוקאן, ובאותה פגישה נאמר ליארינג כך: אתה יכול לזמן את נציגי ישראל וירדן ברו-יורק, בתנאי שקהיר מסכים לצעד הזה. אנחנו, דהיינו, ירון, עובדים על כך כדי לקבל את האוד הירוק מקהיר. אם מצרים תרשה לנו להיפגש, בחסותך, בישיבות משותפות עם נציגי ארצות ישראל, עם נציגי ירון ועם נציגי קהיר, על-ידי כך שהיא תסגור את נציגי מצרים לפתיחת הדיונים, אפילו כאשר הוא יסתלק בטענה שאין לו מה לרוץ עם ישראל, הרי אנחנו נראה את עצמנו חופשיים, כך טוענים הירדנים, לפתוח בדיונים, ולא רק בדיונים בין הנציגים הקבועים אשר יושבים במועצת הבטחון, אלא במישור של נציגי ממשלה; אבל הדבר תלוי בנאצר.

אינני יכול לומר לכם עכשיו מה היתה התשובה שתלהוני או המלך קיבל מנאצר. יש לנו הערכות מסויימות, אבל לקראת הישיבה הבאה גדע יותר. אינני רוצה לשלול את האפשרות שחוסיין יקבל את ההיתר; לא שמצרים תיכנס אתנו למשא-ומתן בשלב זה, אני שולל את הסיכוי הזה, אבל אינני רוצה לשלול את הסיכוי של מתן היתר למשא-ומתן כזה שתארחי אותו. לכן, הפגישה עם יארינג סחר תהיה חשובה, כי היא יכולה להשפיע לא רק על המשך שליחותו ועל אפשרות של משא-ומתן, אם אנחנו טוענים בו, אלא היא יכולה להשפיע גם על התוכן בדיון-וחשבון של יארינג למועצת הבטחון.

אני חוזר להסתערות המדינית הערבית אשר מתנהלת, במידה שהיא מכוננת על-ידי מצרים, על-מנת לשנות את ההחלטה מה-22 בנובמבר, כדי להקנות לה את הסוה המצרית, שפיגוי השטחים קודם לכל. זוהי העמדה הרשמית של מצרים. כאשר יצליחו לערער את מעמדנו הניין-לאומי, כך הם סבורים, לעת עתה על-ידי הגיחות נגד הפרדימריה בשאלות משניות כגון: פליטים, ירושלים, וכדומה, הם יעיזו להסתער על ההחלטה עצמה וינסו להשיג שינוי ההחלטה בכיוון הרצוי להם. את כל זה צריך אף להביא בחשבון.

אנחנו יודעים עוד דבר, שהוא חשוב יותר סיארינג ומהדיונים במועצת הבטחון, שביימים אלה החליט נשיא ארצות-הברית לפתוח בהידברות עם קוסייגין, בשאלות עולם, לרבות המזרח-התיכון, וכי הוא נחמד את הנושא הבלתי נוח לישראל - הגבלת מידון הזידון במזרח-התיכון. אנחנו לא מופתעים מהעובדה שארצות הברית מנסה לפעול בנושא זה. אנחנו יודעים שמאז הפגישה בטכסס ניסו האמריקאים, פעמיים, להידבר עם הסובייטים בנושא של הגבלת מידון הזידון במזרח-התיכון, ופעמיים זכו לתשובה סטנדרטית: כאשר הישראלים יפנו את כל השטחים, תחזרו לנושא. יותר מהתשובה הסובייטית מדאיבה אותי העמדה האמריקאית, אשר שאלו אז: ונניח שהם יפנו את השטחים, האם תדברו אתנו? - הסובייטים לא התחייבו. על אף התשובות השליליות של הסובייטים, האמריקאים החליטו עכשיו, במישור הגבוה ביותר, לנסות מחדש את מזלם. ברור שההידברות איננה יכולה להיות גיון על הגבלת מידון הזידון בלבד, מפני שהסובייטים יטענו שצריך להפיש את הפתרון הפוליטי. יתכן שהסובייטים ירצו לדבר לגופם של דברים. זה מביא אותנו למצב שהשתדלנו להתחמק ממנו. בזמנו תארתי את הדברים בצורה ציורית של מפצח אבוזים, כאשר האגוז נתון באמצע, בלון המפצח. אני חושש שהכלי הזה של המפצח נמצא בבנייה. אם האמריקאים והסובייטים יביעו להידברות, איש איננו יודע מה תהיה התוצאה אם האמריקאים יתאכזבו. אני חושב שהתוצאה הישירה תהיה אספקת אווירונים לישראל, אבל עד אז ארצות-הברית לא תחייב לפגיבו לתת לנו את האווירונים.

סר ג. רפאל:

ודבר נוסף: מנזי וגמור עם אותו נשיא של ארצות הברית, לקדם את ההסדר בין ישראל ומנזי וגמור אתו לקדם את העניין ובמהירות, בזריזות ובמהץ. ארצות-הברית סבורה - הערכותיה שונות מהערכות העתונות שלנו - שהמסטר של חוסיין הכרחי למערב. הוא הכרחי לארצות-הברית. הוא עניין לאומי חיוני לכן ג'ונסון חושב שמוכרחים להתמודד. יכול להיות שהסיבה לכך נעוצה בעובדה שארצות-הברית התייאשה מכל סיכוי להזיז את מצרים לקראת הסדר אתנו. האמריקאים מעריכים, שעקשנות זו נובעת מחולשת מסטרו של נאצר, מקשריו עם ברית-המועצות, ומההשפעה המכרעת של ברית-המועצות במצרים, אשר איננה מרשה לממשלת מצרים לנקוט בצעדים לקראת הסדר עם ישראל. לכן מדיניות החוץ של ארצות-הברית עברה שוב לרעיון בדבר הסדר ירדני-ישראלי.

ס. יערי: הסדר ירדני-אמריקאי ביחס לישראל.

סר ג. רפאל: זה סידור.

יחד עם זה לא מן הנמנע, שארצות הברית תכונן מחדש את יחסיה עם מצרים. בקשר לכך יש גישושים. אנדרסון מצייד בהנחיה לבסות את סולו. בעניין זה נאצר איננו זריץ לעשות צעדים קשים כדי להגיע לנוסחה משותפת בדבר חידוש היחסים עם ארצות-הברית.

תרצו בוודאי לדעת על שיחתו של שר החוץ עם סטיוארט. סטיוארט אמר שהוא מקווה שלא תהיינה הפקעות נוספות בירושלים, והנה, בכל-זאת היו הפקעות נוספות והיה המצעד. הוא מלא הבנה ליחסה של ישראל, אבל עובדה היא שמעשים אלה, בלי להיות חשובים לבטחונה השוטף של ישראל, מפריעים. הוא אמר ששמע משהו בקשר למצעד לציון איחודה של העיר. שר החוץ אמר שלא ידוע לו דבר על כך. הבריטי התחנן שלא יהיה דבר כזה. בינתיים היתה פנייה רשמית של ממשלת ארצות-הברית, לבל נפגש יותר מדי בירושלים, ובפרט לא ביום זה, בגלל הרגישות והתהודה העולמית.

סטיוארט אמר, שנגיד ליארינג ושנכדיז בפומבי, שאנחנו מוכנים לבצע את ההחלטה תוך שיחות עם הערבים. בינתיים היתה הודעה של תקוע במועצת הבטחון, הודעה אשר אושרה על-ידי שר החוץ וראש-הממשלה, ושבה נאמר בין היתר: אני רשאי לאשר מחדש, שאנחנו זכורים לחמש הסכמ עם כל מדינות ערב או עם כל אחת מהן לחוד, על כל הנושאים המובאים בהחלטה. לפני זמן קצר קיבלנו את הצעתו של השגריר יארינג להביא לידי פגישות בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה, בחסותו, לשם הגשמת המנדט שניתן ליארינג על-פי אותה החלטה, שמטרתה להביא לידי הסדר מוסכם ובדרך שלום. שום מדינה ערבית לא קבלה את ההצעה הזאת של יארינג. כל מטילות ערב מסיכות לטעון שהן קשורות להחלטה של ועידת הארטום, אשר אושרה: לא טשא-ומתן עם ישראל, לא הכרה בישראל, לא שלום עם ישראל. הודעה זו תואמת את אשר נאמר עד כה ליארינג.

א. בן-אליעזר: האם לממשלה יש החלטה אם על מדיניות לגבי החלטת מועצת הבטחון?

סר ג. רפאל: אני מייצג את משרד החוץ ולא את הממשלה.

ז. צדק: מה תהיה תשובתנו ליארינג במקרה של קבלת הצעה ירדנית לפגישה בניו-יורק.

סר ג. רפאל: טרם ניתנה.

ז. צדק: האם ידוע לנו על פנייה מובייטית או על טשא-ומתן מובייטית-אמריקאי בקשר לפתיחת

תעלת סואץ?

דף מס' 18 מתוך 18 דפים
עותק מס' 6 מתוך 6 עותקים

ס ו ד י

ועדת חו"ב
7.5.68

א. רימלס:
האם הודעתו של סר תקוע, ואישורו של
שר החוץ, בענין יחסה של ישראל להחלטת
האו"ם חופפת את הסיכומים הקודמים בממשלה בדבר יחסה של ישראל להחלטה
זו?

סר ג. רפאל:
אני מניח כך, כי היא אושרה על-ידי ראש-
הממשלה.

ח. לנדאו:
מונח לפני עתון "הארץ", ויש בו הסתמכות
על הודעת שר החוץ לעתונות חוץ.

סר ג. רפאל:
שר החוץ מסר אותו נוסח במסיבה, יום לפני
שסר תקוע חזר על הנוסח הזה.

בדצוני לסטור לכם על השתתפות רבה ומוצלחת
בטכסים ובמלות פנים בבירות השונות בעולם לציון יום העצמאות, שהשתפו
בהן אנשי וועדת של הממשלות השונות, שרי החוץ וכדומה. ששחת במיוחד
ההשתתפות דומיניה והמקום שניתן לאירועי יום העצמאות בדומיניה. אזיין,
שליציר שלנו הודעה להופיע בטלביזיה.

אנחנו מודים לכנסת, אשר אפשרה לנו לארח
כאן את האל הדיפלומטי ולהזעיר אותם הנה ביום העצמאות לספגן של ריבונות
ישראל. הם נהנו מהאירוח ומהאווירה הטובה, ואנחנו נהנו מההישג הפוליטי.

הישיבה ננעלה בשעה 13.00.